

Тя изброи до двайсет и сне превржката. Тогава видя, че се намира точно пред Хилдина кѝща. Наоколо ѝ се белееше сняг. А като подигна очи към небето, видя голяма птица, върху която седеше дребното старче. С една ръка то обръщаше шията на крилатото си конче.

Делфина се втурна тичешком в кѝщата.

Хилда беше много болна. Тя се обръщаше трескаво в леглото си и викаше:

— Ягоди! Ягоди! Кой ще ми донесе ягоди, умирам!...

— Ето ягоди! — извика — Делфина, и даде от тях на болната. Всички се зачудиха.

Искаха да знаят де е намерила ягоди, но пред тях се случи нещо чудно. Руменината се повърна по бузите на Хилда, повърна се и бляска на очите ѝ. Тя оздраве изеднаж. Майка ѝ като видя това позволи ѝ да стане и за общо очудяване на всички, Хилда стана и обиколи стаята...

От френски Н. Каишев

С тия книжки изпращаме „Слнчице“ брой 4.

„Светулка“ закъсня, защото печатниците бяха претрупани с печатане учебници. Молим извинение от читателите.

Редактор: Елин Пелин

Уредник: Ал. Спасов